

[Undervisningsministeren.]
 helst offentligt Tilskud, og fra hvilken vi ingen Beretning og ingen Statistik af nogen Betydning har; men fra det Øjeblik, Skolerne begyndte at faa offentligt Tilskud, først fra Skolefondene og senere fra Kommune og Stat, har man saadanne Beretninger og saadan Statistik, og fra den sidste Menneskealder kender vi dem jo alle af Erfaring. Jeg kan fuldt ud slutte mig til de anerkendende Ord, der fra alle Sider har lydt om disse Aftenskoler og Efter-skoler, hvis Formaal det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen) gav et smukt og fuldkommen rigtigt Udtryk.

Jeg har endnu kun en eneste lille Bemærkning at gøre, og det er til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), som omtalte og var uenig med mig angaaende en lille Bemærkning, jeg skulde have ladet falde i Folketinget i Gaar. Som det fremgaar af Fortrykket, der nu foreligger, har jeg sagt til dem, der havde svært ved at udtale Ordet „Undervisningsminister“, at de maatte gerne sige „Skoleminister“. Det viser sig nemlig, hvor besynderligt det end lyder, at endda i selve det andet høje Ting var der et Medlem, som havde saa svært ved det, at han blev ved at sige „Udenrigsminister“, skønt det øjensynligt var mig, han henvendte sig til. Jeg har ogsaa rundt omkring ved Møder hørt forskellige Mennesker, for hvem det, naar de skulde give mig Ordet eller henvende sig til mig, slog Klik. De snublede over „Undervisningsministeriet“ med de 9 Stavelser og disse 5 Stavelser, der alle har det lidet klangskønne *i*, som jeg sagde i Folketinget, i sig. At det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds med sin øvede Tunge sagtens kan udtale det, tvivler jeg ikke om, men der var altsaa en Folketingsmand, en Greve endda, som ikke var i Stand til det. Derfor sagde jeg, hvad der staar i Rigsdagstidenden, at jeg ikke skulde have noget imod, at de, der havde svært ved at udtale „Undervisningsministeriet“, sagde „Skoleministeriet“.

Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds udtalte Frygt for, at „Skoleminister“ skulde blive til noget i Retning af „Skolemester“, gør jeg dog opmærksom paa, at det kunde aldrig falde mig ind, at det skulde betyde noget saadant; det vilde baade være mod Ordets Betydning og mod den Aand, hvori jeg ønsker at virke som Undervisnings- eller Skoleminister, idet jo „Minister“ betyder lige det modsatte af „Mester“, nemlig „Tjener“.

Ellinger: Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning, hvorved Diskussionen førtes over paa et andet Punkt, og jeg haaber, at den højtærede Formand tillader, at jeg, da jeg egentlig tvinges dertil, følger Ministeren derover. Den højtærede Minister gjorde nemlig en Bemærkning om, at jeg skulde vide saa god Besked med, hvorledes der kunde komme uoverskuelige Udgifter. Jeg vil ikke spørge den højtærede Minister om, hvad han sigter til, for det er jo givet, hvad det er; men jeg maa meget beklage, at den højtærede Undervisningsminister er saa uvidende, at han ikke ved, at der i den Sag, han sigter til, nemlig Udvidelsen af Veterinær- og Landbohøjskolen, ikke er Tale om nogen som helst uoverskuelig Udgift. Hvis den højtærede Minister, som dog har været Rigsdagsmand i adskillige Aar, i sin Tid havde fulgt Forhandlingerne fra Forelæggelsen af de 2 Love, som omhandlede Udvidelsen, vilde han vide, at der slet ikke er Tale om noget uoverskueligt. Hvis den højtærede Minister havde siddet i Folketingets Finansudvalg, som — jeg ved ikke hvor mange Gange — har anmodet om at faa Oplysninger, ogsaa om, hvad der endnu var tilbage at betale paa Basis af de vedtagne Love, vilde han vide, at der i denne Sag ikke har fundet nogen som helst Overskridelse Sted. Hvis Ministeren ikke vil tro mig paa mine Ord — og det tør man maaske ikke rigtig forlange, skønt han er min gamle Elev og altsaa kender mig; jeg kunde ogsaa godt være Lærer i Paalidelighed —, vil jeg bede Ministeren henvende sig i Landbrugsministeriet; dér vil han finde Beviser for, at der ikke er det allermindste at sige til dette. Der er ingen Overskridelse af Udgifterne; alt er dér, som det skal være.

Formanden: Denne Sag kan ikke diskuteres yderligere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

H. C. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
 vedtoges dette Forslag.